

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. Монтана, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря ТОДОРА ВЛ. ЙОРДАНОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20221630200848 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 26-0000337/11.07.2022г. на Директор РД „АА” гр.Враца, ул.”ВК” № 78 е наложено на Г. Л. И. с посочен съдебен адрес в гр.София чрез адв.А. А. от САК, административно наказание - глоба в размер на 500 (петстотин) лева на основание чл.178б, ал.5, т.1 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба № 37/02.08.2002г. на МТС.

Недоволен от наказателното постановление И. чрез пълномощник адв. А. А. от САК, моли да бъде отменено и да се присъдят разноски. Направено е искане в жалбата, материалите по преписката да се изпратят на РП – Монтана за разследване на деяние по чл.309 от НК.

Въззиваемата страна не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди във връзка с доводите на страните, намира жалбата за допустима и основателна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

На 28.06.2022г. около 13:00 часа в гр.Монтана, ул.В № 17, при извършване на тематична проверка (установено несъответствие в системата на ИА”АА” гр.София относно кандидата КК) на А ООД, притежаващо разрешение за извършване на обучение за придобиване на правоспособност за управление на мпс № 3312/29.01.2018г. било установено, че ръководителят на учебната дейност (жалбоподателя Г. Л. И.) е записал КК, ЕГН ***** като кандидат за придобиване на правоспособност за управление на мпс от категория „D” на 16.05.2022г., като същия към тази дата не е притежавал валидно удостоверение за психологическа годност за категория „D” в разрез с изискванията на чл.151, ал.4 от ЗДвП.

За установеното административно нарушение по чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба № 37/02.08.2002г. на МТС св.С. В. Г. – инспектор към РД „АА” гр.Враца в присъствието на колегата си св.Л. С. К. съставил АУАН № 315480/28.06.2022г.

При подписване на АУАН и получаване на препис от същия, Г. Л. И. посочил, че кандидатът е представил УПГ за категория „D” и че ще представи допълнителни възражения. На 04.07.2022г. И. подал писмени възражения, ведно с заверено копие на УПГ касаещо кандидата КК и заверено копие на декларация. И. е посочил: При записване на курса за обучение лицето попълва декларация “Приложение 1”, в която декларира, че отговаря на изискванията към кандидатите, определени в Учебната документация по чл.153, т.1 от ЗДвП и в Наредба № 37 на МТ, и едното изискване е, че притежава необходимото валидно УПГ № 731481/15.10.2021г. Във връзка с това изискване г-н КОВ ми предоставя и копие на самото УПГ заверено от него с “вярно с оригинала” и подпис.

АНО – Директор РД „АА” гр.Враца издал процесното НП въз основа на съставения АУАН, оставяйки без уважения възраженията на И..

И. е подал жалба против процесното НП в следния смисъл:

Процесното наказателно постановление е наложено на физическото лице Г. И. на основание чл.178б, ал.5, т.1 ЗДвП. Считам, че посочената законова разпоредба е неправилна, което води до нарушение на материалния закон. Цитираната по-горе норма сочи, че се наказва с глоба 500 лв

ръководител на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, който не осигури спазването на изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност по чл.153, т.1 при извършване на обучението. От събраните по преписката доказателства се установява, че в учебен център за обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС А ООД се е провеждало обучение на К Г., който не е притежавал валидно удостоверение за психологическа годност за категория „D”. При така установеното от фактическа страна обаче административнонаказващият орган неправилно е приложил материалния закон. Деянието по никакъв начин не може да бъде свързано със спазването на изискванията на учебната документация. Последната, и учебния процес като цяло, нямат никаква връзка с изискванията, на които трябва да отговарят кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, в частност необходимостта от явяването им на психологическо изследване преди започване на обучението и съответно, притежаването на валидно удостоверение за психологическа годност. Ако е извършено нарушение, то това е сторено от лицето, получило разрешение по реда на чл.152, ал.3 ЗДвП, а именно А ООД.

Поради гореизложеното деянието е следвало да се квалифицира по чл.178б, ал.4, т.7 ЗДвП и имуществена санкция, ако се докаже вина да бъде наложена на лицето, получило разрешение по реда на чл.152, ал.3, което е провело обучение на кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство от категория „D”, без кандидатът да притежава валидно удостоверение за психологическа годност.

Намирам атакуваното постановление за несправедливо и поради изначалната липса на изследване дали санкционираното лице е действало виновно, макар от гореизложеното да се установи, че И. не следва да носи отговорност. Наказващият орган не взел под внимание обстоятелството, че кандидатът е представил заверено копие на удостоверение за психологическа годност. Документът от външна страна изглежда редовен, поради което за управителя на А ООД не възниква съмнение, че същият е с невярно съдържание. Изявлението „вярно с оригинала“ изхожда от лице, което има правен интерес да постави подписа си под декларативното съдържание, а то

от своя страна е целенасочено. Като извод се налага, че Г. И. не носи вина за констатираното в АУАН и посочено в последствие в НП. Поради това и не бива да бъде санкциониран, както той, така и представляваното от него дружество.

По административнонаказателната преписка (АНП) е приложена извадка от регистър на ИА „АА”, от която е видно, че към 16.05.2022г. кандидата КОВ е имал валидно УПГ само за категория „С”, но не и за категория „D”.

В рамките на съдебното следствие св.С. В. Г. и св.Л. С. К. потвърждават изложеното в АУАН, с уточнението от св.Г., че в действителност още при проверката му е било показано УПГ № 731481 касаещо кандидата КК, с отметка, че важи за категория „D”.

Съгласно чл.24а, ал.2 от Наредба № 37 от 2.08.2002г. за условията и реда за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и условията и реда за издаване на разрешение за тяхното обучение, изд. от МТС, обн., ДВ, [бр.82](#) от 27.08.2002г., в сила от 27.08.2002г. – Ръководителят на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС е длъжен: 1. да осигурява спазването на изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС по [чл.153, т.1 ЗДвП](#) (Министърът на образованието и науката: 1. утвърждава учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства;) при извършване на обучението;

Съгласно чл.178б, ал.5 от ЗДвП - Наказва се с глоба 500 лв ръководител на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, който: 1. не осигури спазването на изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност по [чл.153, т.1](#) при извършване на обучението;

Като се имат предвид горе цитираните разпоредби, според настоящия съд не е допуснато нарушение при установяване авторството на нарушението, като този съд не споделя наведените доводи в тази насока имайки предвид

именно цитираните разпоредби на чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба № 37/02г. на МТС и чл.178б, ал.5, т.1 от ЗДВП, където недвусмислено е посочено, че субект на нарушението е ръководителя на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, каквото качество И. притежава.

От представените към възражението на И. заверени копия на УПГ № 731481 и на декларация Приложение № 1, и след като се анализираха гласните доказателства, се установява, че нарушението по чл.24а, ал.2, т.1 от Наредба № 37/02.08.2002г. на МТС, не е доказано по несъмнен начин, като съдът споделя наведените доводи в тази насока от жалбоподателя чрез пълномощника му адв.А. от САК. Кандидатът КК е въвел в заблуждение И., представяйки документи с невярно съдържание, чиято действителност И. няма ресурс да провери. Вярно е, че към 16.05.2022г. кандидата КОВ не е притежавал валидно УПГ за категория „D”, но това не е било видно от представените от кандидата документи. Според настоящият съд, нарушението не е осъществено от субективна страна, като вината на И. не е доказана по несъмнен начин от АНО, а последица на това е отмяна на НП, тъй като нарушението не е доказано за осъществено от субективна страна.

Видно от писмо № 52 – 00 – 52 – 4963/4/07.09.2022г. на РД „АА” гр.Враца, спрямо жалбоподателя И. няма други съставени АУАН и издадени НП, освен процесните.

Поради това, че процесното нарушение не е доказано от субективна страна, според настоящия съд е безпредметно да се навеждат доводи за налични данни относно приложението на чл.28 от ЗАНН, защото такива доводи следва да се изложат, ако нарушението е осъществено, както от обективна, така и субективна страна. В случая нарушението не е доказано по несъмнен начин от субективна страна.

С оглед очерталия се изход на делото, в полза на жалбоподателя И., съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), следва да бъде присъдено поискано чрез адв.А. А. от САК адвокатско възнаграждение във въззивното производство. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част,

но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл.36 от Закона за адвокатурата](#). АНО с придружителното писмо е направил възражение за прекомерност. Поисканите разноски от адв.А. от САК са в размер на 350 (триста петдесет) лева, които следва да бъдат присъдени, тъй като настоящия съд не установява прекомерност. Като размер поисканите разноски са съобразени с НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата, изм. ДВ, бр.88/04.11.22г.). Предвид изложеното, настоящия съд намира, че следва да бъде уважено искането за присъждане в полза на жалбоподателя на сумата 350 (триста петдесет) лева разноски за адвокатско възнаграждение.

След влизане в сила на настоящето Решение, заверен препис от същото, ведно копия на приложените документи на л.10 – л.12 от делото и от жалбата на И. против процесното НП, следва да се изпратят на РП – Монтана, която ако прецени, да разпорежи проверка за установяване дали е извършено документно престъпление от общ характер.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 26 - 0000337/11.07.2022г. на Директор РД „АА” Враца, ул.ВК № 78, с което на Г. Л. И. с посочен съдебен адрес в гр.София чрез адв.А. А. от САК, е наложено административно наказание - ГЛОБА в размер на 500 (петстотин) лева на основание чл.178б, ал.5, т.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ИА ”АА” гр.София, към което ЮЛ се числи РД „АА” гр.Враца, да заплати на жалбоподателя Г. Л. И. сумата 350 (триста петдесет) лева, направени разноски за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

След влизане в сила на настоящето Решение, заверен препис от същото, ведно копия на приложените документи на л.10 – л.12 от делото и от жалбата на И. против процесното НП, следва да се изпратят на РП – Монтана, която ако прецени, да разпорежи проверка за установяване дали е извършено документно престъпление от общ характер.

Решението може да се обжалва пред АС – Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____